

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

9 december 1999

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Declercq tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de zonevreemde campings

Vraag om uitleg van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de KMO-zone Maleizenveld in Overijse

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening

Donderdag 9 december 1999

VOORZITTER : De heer Jacques Timmermans

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Declercq tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de zonevreemde campings

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Declercq tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de zonevreemde campings.

Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, minister Landuyt heeft verklaard dat tegen 1 januari 2000 alle campings aan het campingdecreet van 1993 moeten voldoen. Na 7 jaar dralen is hij niet van plan die termijn te verlengen. Wie niet in orde is riskeert een proces-verbaal waarover de rechter een definitief oordeel moet vellen.

Welke acties zal de minister ondernemen voor de campings aan de kust die op 1 januari 2000 op geen enkele manier kunnen voldoen aan het campingdecreet omdat de uitbaters niet over een stedenbouwkundig attest kunnen beschikken ? Het gaat hier om de zogenaamde illegale en zonevreemde campings, met name : 't Liefoord en Eugene in Koksijde, Militair Vakantiecentrum in Nieuwpoort, Cristal Palace en Camping Cosmos in Westende, Petit Bruxelles, Ramon en Ostend Camping in Oostende.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in tegenstelling tot me-

vrouw Declercq, wil ik het campingprobleem niet beperken tot de campings aan de Vlaamse kust. Het probleem is dat eind dit jaar alle terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven ingevolge het nieuwe campingdecreet moeten beschikken over een nieuwe exploitatievergunning. Om deze vergunning te krijgen moet men voldoen aan bepaalde voorwaarden, onder meer inzake brandveiligheid en de afwezigheid van permanente bewoning.

Slechts indien een camping voldoet aan enkele zeer strikte voorwaarden mag men er blijven wonen tot uiterlijk 31 december 2005. SP-minister Landuyt heeft onlangs verklaard dat campings die niet voldoen, op 1 januari 2000 onverbiddelijk worden gesloten. Een groot deel van de permanente bewoners opteren echter noodgedwongen voor een camping omdat ze niet kapitaalkrchtig genoeg zijn om een huis te kopen. Juist deze sociaal zwakkere personen worden binnenkort door minister Landuyt op straat gezet. Op een sociale woning moeten deze mensen niet rekenen want de vraag ligt nu al veel hoger dan het aanbod. Ik heb hier een brief van de gemeente Hechtel-Eksel waarin staat : 'De Vlaamse regering heeft beslist dat vaste bewoning op campings moet beëindigd zijn tegen einde 1999. Indien aan alle voorwaarden is voldaan, kan in sommige gevallen de bewoning nog even worden uitgesteld om de bewoners toe te laten een nieuwe huisvesting te zoeken. We raden iedereen aan zo snel mogelijk naar een ander woning uit te kijken. Er bestaat onder meer de mogelijkheid een sociale woning aan te vragen. Het is echter duidelijk dat de sociale bouwmaatschappij het Kempense Huis slechts aan een beperkt aantal aanvragen kan voldoen. Daarom raden we iedereen aan zich ook te laten inschrijven in andere gemeenten of bij andere huisvestingsmaatschappijen.' Alsof andere gemeenten wel een overschot hebben aan sociale woningen. De bekende paraplu gaat weer open. De verantwoordelijkheid wordt doorgeschoven en de campingbewoners worden van het kastje naar de muur gestuurd.

Huybrechts

Op 29 april 1998 hebben enkele collega's en ikzelf een met reden omklede motie ingediend naar aanleiding van mijn interpellatie over de problematiek van de permanente bewoners van campings. Onze vraag was toen en is nog steeds om te zoeken naar een menselijke oplossing. De huidige vaste campingbewoners moeten kunnen blijven tot ze een nieuw en betaalbaar onderdak hebben gevonden. Deze oplossing werd toen door alle traditionele partijen weggestemd. Enkel de VLD keurde onze met reden omklede motie mee goed. Ook u, mijnheer de minister, was voorstander van deze oplossing. Ik wil dan ook van u vernemen of u deze zienswijze nog steeds onderschrijft. Mogen alle campingbewoners blijven wonen tot ze een nieuw en betaalbaar onderdak hebben gevonden of zet de VLD ze nu ook buiten ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik wil in eerste instantie een duidelijk onderscheid maken tussen de problematiek van de exploitatievergunning voor een camping en de stedenbouwkundige vergunningen die eventueel zijn vereist. De vraag betreft in de eerste plaats een probleem van exploitatievergunning, dat wordt behandeld door minister Landuyt. Wanneer minister Landuyt de termijn waarbinnen campings aan de vereisten van het campingdecreet moeten voldoen om een exploitatievergunning te krijgen niet verlengt, moeten zijn diensten – dus Toerisme Vlaanderen – een lijst opstellen van de campings die niet langer over een exploitatievergunning kunnen beschikken.

Toerisme Vlaanderen en de andere in artikel 9 van het campingdecreet opgesomde personen met verbaliserende bevoegdheid zullen de inbreuken op het campingdecreet moeten vaststellen in een proces-verbaal.

Bij het onderzoek naar de exploitatievergunningen moet Toerisme Vlaanderen ook nagaan of de plannen van aanleg werden gerespecteerd, en of de exploitant een attest kan voorleggen dat aantoon dat rekening werd gehouden met de bepalingen van de ruimtelijke ordening, meer bepaald met artikel 5 en 10 van het uitvoeringsbesluit van 23 februari 1995. Indien dit niet het geval is, moet de exploitatievergunning worden geweigerd of desgevallend geschorst of ingetrokken.

Dit onderzoek, dat op basis van het campingdecreet zal worden uitgevoerd door Toerisme Vlaan-

deren, is nodig omdat op een behoorlijk vergund terrein voor openluchtrecreatieve verblijven geen vergunning is vereist voor het kamperen met zogenaamde mobiele verblijven. Enkel voor vaste verblijven zoals chalets en gemeenschappelijke inrichtingen is een vergunning vereist. Voor mobiele en vaste verblijven, of inrichtingen buiten een regelmatig vergund terrein, zal men een bouwvergunning moeten kunnen voorleggen wanneer de grond gewoonlijk wordt gebruikt voor het plaatsen van deze verblijven of inrichtingen. Het is dus pas in tweede instantie dat eventuele acties vanuit de sector ruimtelijke ordening of vanuit onze regelgeving kunnen worden overwogen.

Deze problematiek is niet alleen hangende bij het Commissariaat voor Toerisme, maar zal ook vanuit Ruimtelijke Ordening worden gevolgd. Het gaat hier om een bijzonder moeilijke aangelegenheid. Op voorstel van minister Landuyt heeft de Vlaamse regering dan ook beslist een interkabinettenwerkgroep op te richten. Deze moet de problematiek van de implementatie van het campingdecreet verder onderzoeken. De Vlaamse regering is zich ervan bewust dat dit probleem gepaard gaat met een aantal, vooral sociale aspecten. In de interkabinettenwerkgroep is naast minister Landuyt en mezelf, ook een belangrijke rol weggelegd voor minister Anciaux, die bevoegd is voor het huisvestingsbeleid in Vlaanderen.

In het kader van deze vraag lijkt het me interessant om door middel van een aantal cijfers de ernst van de problematiek duidelijk te maken. Deze cijfers zijn gebaseerd op een studie die Toerisme Vlaanderen heeft laten uitvoeren over terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven in Vlaanderen. Van de 456 terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven is bijna 60 percent goed gezoneerd en vergund. In totaal bevinden zich 269 terreinen in een zone die op het gewestplan is ingekleurd als een gebied waar de toeristische uitbating van een terrein voor openluchtrecreatieve verblijven kan worden toegestaan. Daarnaast zijn er ook 83 verkeerd gezoneerde en 104 deels goed gezoneerde verblijven. Dat is respectievelijk 18,2 percent en 23 percent. Dit betekent dat ruim een vijfde van alle terreinen in Vlaanderen volledig verkeerd is gezoneerd. Voor de deels goed gezoneerde verblijven moet worden nagegaan in welke mate dit het geval is. Bij sommige gaat het om een zeer laag percentage. In zulke gevallen adviseert men in het verkeerd gezoneerde gedeelte een aantal zachte activiteiten in te voeren zoals een speeltuin voor kinderen. Bij sommige campings is deze uitbreiding echter geëscaleerd waardoor uiteindelijk meer dan 50 percent van het terrein verkeerd is gezoneerd.

Van Mechelen

Ik wil het ook nog even hebben over de regionale verdeling. Te vaak wordt immers gedacht dat dit vooral een probleem is van de kustgemeenten. Alle Vlaamse provincies worden hiermee geconfronteerd. In Antwerpen is 14 percent verkeerd gezoneerd, in Limburg 19 percent, in Oost-Vlaanderen 13 percent, in Vlaams-Brabant 9 percent en in West-Vlaanderen 28 percent. Voor heel Vlaanderen stellen we vast dat ongeveer 60 percent goed gezoneerd is, 23 percent deels goed gezoneerd is en 18 percent verkeerd gezoneerd is. Het betreft hier in totaal 3.050 hectare terreinen in Vlaanderen. Daarvan is 1.830 hectare goed gezoneerd, 730 hectare deels goed gezoneerd en 486 hectare verkeerd gezoneerd. Het gaat hier dus om een ernstig probleem.

Ik heb nog een aantal cijfers over de sociale problematiek die daaraan verbonden is. Van de 456 terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven in Vlaanderen, worden er op dit ogenblik 177 permanent bewoond. Dit wil zeggen dat op meer dan een derde van die terreinen in Vlaanderen ten minste één persoon is gedomicilieerd. Op deze 177 terreinen wonen op dit ogenblik 2.404 gezinnen, wat overeenstemt met een totaal van 4.274 bewoners. Als ooit lineair wordt beslist dat permanente bewoning op campingterreinen niet meer mogelijk is, dan moeten deze mensen worden geherhuisvest. Het is dan ook mijn wens en die van de hele Vlaamse regering dat hiervoor een concrete oplossing word gevonden.

Ruim een derde van deze 177 terreinen is gelegen aan de kust. De tien kustgemeenten tellen samen 65 terreinen met permanente bewoning. Er dient ook te worden gewezen op de belangrijke maatschappelijke vaststelling dat de permanente bewoning aldaar vooral, ja, haast uitsluitend, bestaat uit alleenstaanden en tweepersoonsgezinnen. Grote gezinnen komen daar gelukkig nauwelijks of niet in voor. Van de 2.404 gezinnen die op terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven zijn gedomicilieerd, bestaat de helft uit alleenstaanden en ongeveer een derde uit tweepersoonsgezinnen.

Ik geef u al deze cijfers om aan te tonen dat het een ernstige problematiek betreft waar we niet lichtzinnig over zullen kunnen gaan en waarvoor we een sociaal aanvaardbare oplossing moeten en zullen zoeken.

Het departement Ruimtelijke Ordening pleit voor een gedifferentieerde aanpak. Daarbij worden drie gevallen onderscheiden.

In de eerste plaats zijn er de prioritaire of kwetsbare gebieden. Dit zijn bijvoorbeeld de bos-, natuur-, en valleigebieden die hun functie in elk geval moeten behouden. Het spreekt vanzelf dat deze niet in aanmerking kunnen komen voor het afleveren van een stedenbouwkundig attest en het is aan Toerisme Vlaanderen om daaromtrent de PV's op te maken. In deze fase van het probleem laten we het initiatief dus over aan Toerisme Vlaanderen, maar er moet vanzelfsprekend binnen een aanvaardbare termijn een definitieve oplossing worden gevonden en daar moet prioritair nieuwe huisvesting tegenover staan. We willen wel tijd gunnen, maar die tijd moet dan wel op grond van sociale redenen worden gemotiveerd.

De tweede categorie wordt gevormd door de zonevreemde campings die niet gelegen zijn in prioritaire gebieden, bijvoorbeeld in landbouwzones. Ook daar kunnen geen vergunningen worden afgeleverd en daar is het de bedoeling dit vanuit de ruimtelijke ordening planologisch te bekijken. Het initiatief daartoe zou worden genomen door de provincies en de gemeenten en dit op het niveau van de provinciale en de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen. Voor de in niet-prioritaire gebieden gelegen campings vragen we dus aan de gemeenten en de provincies om hun ruimtelijke structuurplannen opnieuw te bekijken om na te gaan in welke mate zij voor deze problematiek een oplossing kunnen vinden.

De derde categorie ten slotte wordt gevormd door de campings die deels zonevreemd zijn en deels in een recreatief gebied gelegen zijn. Daar moeten de gradaties van de moeilijkheden worden ingeschat teneinde tot een ad hoc-regeling te komen die een combinatie van de twee vorige kan zijn. Ligt de locatie gedeeltelijk in een prioritair of kwetsbaar natuurgebied, dan moet tot sanering worden overgegaan. Ligt deze in een landbouwgebied, dan kan men eventueel op provinciaal of gemeentelijk niveau overwegen om daar een definitieve oplossing voor te vinden, bijvoorbeeld via een regularisatie of een structuurplan.

Tot daar mijn toelichting bij een discussie die in drie commissies – toerisme, huisvesting en ruimtelijke ordening – kan worden gevoerd. We moeten daarbij in elk geval oog hebben voor de sociale problematiek en we moeten dienaangaande een duidelijke beleidslijn naar voren durven schuiven zodat we weten waar we beginnen en waar we eindigen en waarin we de eerlijkheid moeten opbrengen de mensen geen rad voor de ogen te draaien.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Ik dank de minister voor zijn antwoord en ik ben verheugd te verneemen dat de regering werk maakt van dit moeilijke dossier.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de KMO-zone Maleizenveld in Overijse

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de KMO-zone Maleizenveld in Overijse.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, iedereen weet dat heel wat gemeenten worden geconfronteerd met BPA-problemen en problemen met betrekking tot de inrichting van hun territorium. Die gemeenten moeten al het mogelijke doen om hun inwoners goed te laten leven en om tegelijkertijd te beantwoorden aan de eisen van het moderne leven dat vereist dat op datzelfde territorium ook economische activiteiten kunnen worden uitgevoerd.

Mijn vraag betreft de KMO-zone Maleizenveld in Overijse. Op vraag van mensen van buiten Overijse, en zelfs van de grootindustrie, heeft het schepencollege van die gemeente namelijk een gunstig advies verleend voor de ontwikkeling van 13,5 hectare voor de bouw van multifunctionele KMO-ruimtes voor industriële of ambachtelijke bedrijvigheden met bijbehorende kantoren, wegeninfrastructuur en groenaanleg.

Kan de minister mij een stand van zaken inzake dit dossier meedelen ? We zijn namelijk van oordeel dat de gemeente Overijse de mogelijkheid om een eigen gemeentelijk KMO-beleid te voeren aldus overboord gooit en daardoor de eigen leefgemeenschap bezwaart.

Deze situatie kan worden vergeleken met wat zich in Brussel-Halle-Vilvoorde afspeelt. Ik bedoel daarmee dat de Brusselse druk ook op Overijse zeer sterk geworden is. Ik vraag dan ook aan de Vlaamse regering dat zij alles in het werk zou stellen om aan de plaatselijke bevolking een aangename woonomgeving te garanderen en de KMO-zone Maleizenveld niet op te offeren aan de grootindustrie.

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Ik ben blij dat de heer Van Vaerenbergh, gewezen burgemeester uit de Vlaamse Rand, deze vraag stelt. Ook ik ben een inwoner van de druivenstreek en de 'petites histoires' die in Overijse en omgeving de ronde doen, zijn mij goed bekend. Er spelen zich daar zaken af die echt niet door de beugel kunnen en die een aanfluiting zijn van de burgerdemocratie.

Naast de terechte bekommernissen die de dorpsraad en ook de buurtcomités met betrekking tot de inplanting van dit bedrijvenpark hebben geuit, zijn er ook de duidelijk negatieve adviezen vanwege de middenstandsraad en de gemeentelijke adviescommissie voor ruimtelijke ordening. Binnen het schepencollege hebben de schepenen die verantwoordelijk zijn voor ruimtelijke ordening, zich gedistantieerd van dit bedrijvenpark. Er zijn meer dan 1.000 bezwaarschriften ingediend. Toch blijkt men met dit project te willen doorgaan.

Daartegen zijn duidelijk heel wat gegronde bezwaren. Er zijn verkeerstechnische bezwaren, waarover ik eerstdaags de minister bevoegd voor mobiliteit zal ondervragen, maar ook bezwaren qua ruimtelijke ordening.

In de eerste plaats moeten we duidelijk erkennen dat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen meer moet zijn dan een vodje papier. Overijse staat in dit RSV duidelijk buiten de ruit in de Vlaamse Rand die in aanmerking komt voor een prioritaire uitbouw van verdere KMO-zones. Het RSV stelt dat als er nieuwe KMO-zones komen, die in functie moeten staan van de lokale middenstand en bedrijven. De middenstandsraad heeft zich echter uitgesproken tegen de inplanting van dit bedrijvenpark. Vanuit het oogpunt van de lokale bedrijven en KMO's is er dus absoluut geen nood aan deze inplanting.

Het RSV stelt duidelijk dat er geen nieuwe bedrijvenparken mogen worden aangesneden die groter zijn dan 5 hectare. Het park waarvan sprake, is echter ruim 13 hectare groot en heeft veel te kleine

Glorieux

bufferzones, die absoluut geen garantie bieden op het vrijwaren van de woonzones die net ernaast zijn ingeplant.

Verder mogen we niet uit het oog verliezen dat vlakbij het terrein waar dit bedrijvenpark zou komen, reeds een aantal grote bedrijven gevestigd zijn op landbouwgebied. Het is dus niet meer dan billijk aan compensatie te denken en het huidige terrein als landbouwgebied te bewaren.

Indien we het RSV en de burgerdemocratie ernstig nemen, dan is het duidelijk dat dit alles niet kan. Daarom wil ik aan de minister suggereren dat hij, alvorens een definitieve beslissing te nemen in dit dossier, zeker ook vertegenwoordigers van de dorpsraad en het buurtcomité aanhoort. Ik vraag hem niet alleen tot een beslissing te komen op basis van gekleurde – en ik overdrijf niet – informatie van projectontwikkelaar en gemeentebeestuur.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Geachte leden, voorafgaand heb ik een kleine bedenking. Ik heb er vragen bij dat een bouwvergunning waarover nog discussie bestaat, het voorwerp uitmaakt van een vraag in deze commissie. Over deze bouwaanvraag werd immers nog geen advies gegeven. Bij een normale gang van zaken wordt eerst een bouwvergunning afgeleverd, wordt er eventueel een beroep ingediend bij de deputatie en is de minister de laatste instantie waarbij men in beroep kan gaan. Na die beslissing hebt u het volste recht me daarover te interpellieren, maar nu ben ik nog niet gevat in dit dossier.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Dan is de beslissing al genomen.

Minister Dirk Van Mechelen : De politieke problemen die in bepaalde gemeenten rijzen, mogen zeker in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen niet leiden tot een inflatie aan vragen in deze commissie. Ik kan me er ook vanaf maken met de mededeling dat er in dit dossier nog geen advies is, en ik dus geen toelichting kan geven.

Met betrekking tot dit project heb ik de volgende informatie gekregen. Het project is gelegen in een gebied voor ambachtelijke bedrijven of voor kleine en middelgrote ondernemingen, volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij KB

van 17 maart 1977. Het goed is gesitueerd aan het Maleizenveld, ter hoogte van de op- en afritten van de E411. Het gewestplan voorziet tevens in een bufferzone met een breedte van ongeveer 30 meter ten opzichte van de aanpalende woonwijk. Het ontwerp heeft de oprichting van een ambachtelijk bedrijvencomplex met een totale oppervlakte van ongeveer 50.000 vierkante meter als voorwerp. Hierbij worden de gebouwen opgevat als één architecturaal en stedenbouwkundig geheel zodat de hele KMO-zone op deze wijze wordt geordend. Qua bestemming en bebouwingswijze voldoet het ontwerp aan de voorschriften van het gewestplan. In 1990 besliste de gemeenteraad tot de opmaak van een bijzonder plan van aanleg voor Maleizenveld, om een ontwikkeling mogelijk te maken, afgestemd op de behoeften van de gemeente en met uitsluiting van kantoorprojecten en winkels.

Blijkbaar omwille van het overleg in het toenmalige structuurplanningsproces werd de verdere procedure tot opmaak en goedkeuring van het BPA stopgezet. Tot op heden is er voor deze zone geen goedgekeurd BPA. De huidige bouwaanvraag, ingediend door de NV Flanders Business Park Overijse, stemt op een aantal punten niet overeen met het richtinggevende gedeelte van het RSV en met het op 30 maart 1993 door de gemeenteraad goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Volgens het planningsdecreet van 24 juli 1996 vormen de ruimtelijke structuurplannen echter geen beoordelingsgrond voor de werken en handelingen bedoeld in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

Met betrekking tot de aangehaalde bezwaren kan nog het volgende worden meegedeeld. Voor de aanvraag zou blijkbaar geen MER vereist zijn, daar de aanvraag niet wordt beschouwd als een stadsproject in de zin van artikel 7, punt 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 en ze evenmin betrekking heeft op de uitrusting van een industrieterrein met een oppervlakte van 100 hectare of meer. De ontsluitingsmogelijkheden naar de N253 Terhulpesteenweg maakt het voorwerp uit van een bijakte 14 in het kader van het gemeentelijk mobiliteitsplan. De auditcommissie Vlaams-Brabant bracht een gunstig advies uit over het herschilderen van de belijningen op de N253. De bouwaanvraag is tevens aangevuld met een mobiliteitseffectennota. Het project besteedt aandacht aan de aanleg van bufferbekkens voor de opvang van hemelwater en voor de aanleg van een groenstructuur. De vraag rijst of de werkelijke realisatie van bufferzones niet het voorwerp moet uitmaken van de eventuele bouwvergunning. Men signaleert

Van Mechelen

me dat er nog een knelpunt bestaat met betrekking tot de schrapping van een bestaande voetweg. Deze bouwaanvraag zal worden afgewogen en beoordeeld door de gemachtigd ambtenaar van de provincie Vlaams-Brabant.

Met betrekking tot de suggestie om dit terrein te schrappen als KMO-zone kan ik alleen maar verwijzen naar het feit dat we in dat verband 7.000 hectare aan het zoeken zijn in Vlaanderen. Persoonlijk ben ik dus niet vlug geneigd om over te gaan tot het schrappen van terreinen als KMO-zone. De vraag is natuurlijk of deze inplanting van de KMO-zone inderdaad beantwoordt aan de verzuchtingen van de gemeente Overijse. Maar daar dienen de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen voor. Daar moet de gemeentelijke overheid, in het kader van het nieuw ruimtelijkeorderingsbeleid, haar volle verantwoordelijkheid opnemen.

Ik heb geen informatie over de vraag of er in Overijse een problematiek bestaat van zonevreemde bedrijven die aan herlokalisatie toe zijn. Ik zal dit opvragen, zodat we kunnen nagaan of er inderdaad problemen zijn, en of de constructies die men overweegt eventueel een antwoord kunnen bieden, mocht er een probleem zijn van zonevreemdheid.

Tot slot moet ik benadrukken dat van de mogelijke verweving van bedrijven volgens mijn informatie geen sprake is. Ik vraag me af of de gemeente hier voldoende aandacht aan heeft besteed. Ik ben bereid de burgemeester van Overijse uit te nodigen voor een gesprek hierover.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Ik heb begrepen dat de minister met de burgemeester wil praten. Dat is logisch, maar alle betrokkenen moeten worden uitgenodigd. Gaat het hier om een BPA voor herlokalisatie van lokale initiatieven die noodzakelijkerwijze mogelijk zijn in een ecologisch weefsel ? Daar heb ik geen moeite mee.

Of gaat het over nieuwe inplantingen door de Brusselse grootindustrie ? Ik denk dat we daar een antwoord moeten op bieden. Kiezen we voor de grootindustrie of voor de leefbaarheid van een gemeente ?

Het RSV stelt uitdrukkelijk dat in het buitengebied, waar Overijse ontegensprekelijk toe behoort,

geen nieuwe KMO-zones groter dan 5 hectare mogen worden ontwikkeld.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijn natuurlijke gesprekspartner is de burgemeester. Als ik daar durf van afwijken, is het einde zoek.

Ik zal de directeur-generaal van de bevoegde administratie vragen of we in de gemeente Overijse te kampen hebben met zonevreemde bedrijven. Ik zal eveneens laten onderzoeken of dit project daar een antwoord op kan bieden.

Volgens mijn informatie gaat het helemaal niet om de inplanting van grootindustriële bedrijven. Het komt echter de gemachtigde ambtenaar toe om dit te beoordelen, niet aan mij.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik stel me vragen bij onze werkwijze. Dergelijk onderwerp kan toch niet in een vraag om uitleg worden behandeld. Dit is een zaak van lokaal belang en kan via een schriftelijke vraag worden aangekaart. Misschien kunt u dit bespreken met het Bureau.

De voorzitter : De voorzitter van de commissie verklaart de vragen om uitleg ontvankelijk, niet het Bureau. Een dossier op gemeentelijk niveau wordt normaal gezien niet via een interpellatie aan de orde gebracht. Uit een vraag om uitleg blijkt niet altijd hoe ver het dossier strekt, of het reeds een zaak is voor de minister. Zoals de minister zegt, wordt hij hier slechts bij betrokken als het beroepsdossier op zijn tafel belandt. De minister heeft vandaag meer initiatieven toegezegd dan hij verplicht is.

We zullen hierover overleg plegen.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.43 uur.*